

Administratīvā apgabaltiesa

Jēzusbaznīcas ielā 6,
Rīgā, LV-1050

Pieteicējs:
Eduards Ikvilds

Atbildētājs:
**Sabiedrisko pakalpojumu
regulēšanas komisija**
Brīvības ielā 55,
Rīgā, LV-1010

PIETEIKUMS

par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2011.gada 9.februāra lēmuma nr.33. „Par obligātā iepirkuma komponentēm un elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu saistītajiem lietotājiem no 2011.gada 1.aprīļa” atzīšanu par prettiesisku

1.1. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2011.gada 9.februārī pieņēma lēmumu Nr.33 „Par obligātā iepirkuma komponentēm un elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu saistītajiem lietotājiem no 2011.gada 1.aprīļa” (turpmāk – „Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmums”).

1.2. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmumā tika norādīts, ka šo administratīvo aktu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no dienas, kad ieinteresētā persona uzzina vai tai vajadzēja uzzināt par pieņemto administratīvo aktu.

1.3. 2011.gada 16.februārī publicēja laikrakstā „Latvijas Vēstnesis” (2011, 26.nr.) Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmumu.

2. Pilnā apjomā pārsūdzu 2011.gada 9.februāra lēmumu.

3. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmumā bija norādīts, ka:

3.1. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (turpmāk – „Komisija”) 2011.gada 21.janvārī saņēma akciju sabiedrības „Latvenergo” (turpmāk – „Latvenergo”) 2011.gada 19.janvāra iesniegumu Nr.01VL00-19/521 ar lūgumu apstiprināt komponentes, kas kompensē publiskajam tirgotājam obligātā iepirkuma ietvaros saražotās elektroenerģijas iepirkuma radītos papildu izdevumus, salīdzinot ar tāda paša apjoma elektroenerģijas iepirkumu elektroenerģijas tirgū (turpmāk – „obligātā iepirkuma komponentes”) (sk. *Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma konstatējošās daļas 1.rindkopu*).

„Latvenergo” 2011.gada 19.janvāra iesniegums Nr.01VL00-19/521 nav publicēts laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”.

3.2. Komisija saņēma „Latvenergo” 2011.gada 25.janvāra iesniegumu Nr.01VL00-19/704, ar kuru bija iesniegts obligātā iepirkuma komponentu aprēķina precizējums (sk. *Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma konstatējošās daļas 1.rindkopu*).

„Latvenergo” 2011.gada 25.janvāra iesniegums Nr.01VL00-19/704 nav publicēts laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”.

3.3. Komisija saņēma „Latvenergo” 2011.gada 31.janvāra iesniegumu Nr.01VL00-19/850 ar pielikumiem un aprēķinātu „Latvenergo” diferencēto tarifu

saistītajiem lietotājiem vidējo svērto vērtību (sk. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma konstatējošās daļas 2.rindkopu).

„Latvenergo” 2011.gada 31.janvāra iesniegums Nr.01VL00-19/850 ar pielikumiem nav publicēts laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”.

4. Komisija 2011.gada 9.februārī secināja, ka:

4.1. „Latvenergo” iesniegtās obligātā iepirkuma komponentes ir aprēķinājusi un iesniegusi saskaņā ar Komisijas 2009.gada 19.augusta lēmumu Nr.1/2 „Obligātā iepirkuma komponentu aprēķināšanas metodika” (turpmāk – Metodika) (sk. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma secinājumu daļas 2.punktu).

4.2. „Latvenergo” iesniegto diferencēto tarifu saistītajiem lietotājiem vidējo svērto vērtību ir aprēķinājusi un iesniegusi saskaņā ar Metodikas 10.punktu (sk. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma secinājumu daļas 3.punktu).

4.3. „Latvenergo” ir iesniegusi Komisijai visu nepieciešamo informāciju atbilstoši Metodikas 8.punktam un Komisijas 2009.gada 11.novembra lēmuma Nr.1/5 „Noteikumi par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai iesniedzamo informāciju” 31.3.punktam un 32.2.punktam (sk. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma secinājumu daļas 4.punktu).

5. Komisija 2011.gada 9.februārī nolēma:

5.1. apstiprināt obligātā iepirkuma komponenti no ražotājiem, kas elektroenerģiju ražo koģenerācijā – 0,0094 Ls/kWh (sk. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma rezolutīvas daļas 1.punktu).

5.2. Apstiprināt obligātā iepirkuma komponenti no ražotājiem, kas elektroenerģiju ražo, izmantojot atjaunojamus energoresursus – 0,0023 Ls/kWh (sk. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma rezolutīvas daļas 2.punktu).

5.3. Apstiprināt elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu saistītajiem lietotājiem, kas piemērojams kā elektroenerģijas realizācijas vidējais tarifs attiecībā uz Elektroenerģijas tirgus likuma 30.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem atbilstošajiem elektroenerģijas ražotājiem – 0,0655 Ls/kWh (sk. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma rezolutīvas daļas 3.punktu).

5.4. Noteikt, ka šā lēmuma 1. un 2.punktā apstiprinātās obligātā iepirkuma komponentes un šā lēmuma 3.punktā apstiprinātais elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs saistītajiem lietotājiem stājas spēkā 2011.gada 1.aprīlī (sk. Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmuma rezolutīvas daļas 4.punktu).

6. Komisija 2011.gada 9.februāra lēmumu pamatoja ar:

6.1. Metodikas 11.punktu un 12. punktu;

6.2. Elektroenerģijas tirgus likuma 28.panta piekto daļu un 30.panta trešo daļu;

6.3. likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta otro daļu;

6.4. Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmo daļu.

7. Komisija 2011. gada 16.februārī pieņēma lēmumu Nr.40, ar kuru atcēla Komisija 2008. gada 20.februāra lēmumu Nr.52 „Par akciju sabiedrības „Latvenergo” elektroenerģijas tirdzniecības diferencētajiem tarifiem saistītajiem lietotājiem” no 2011.gada 1.aprīļa.

2011.gada 1.aprīlī stāties spēkā diferencētie „Latvenergo” elektroenerģijas tirdzniecības tarifi, kuri paredz, ka par pirmajām 1200 kilovatstundām (turpmāk – kWh) būs jāmaksā pašreizējais tarifs 8,25 santīmi par kWh. Pēc 2011.gada 1.aprīļa elektroenerģijas tirdzniecības tarifs būs 10,74 santīmi par kWh, ja pārsniegšu minēto elektroenerģijas patēriņa apjomu.

8. Pieteikuma pievienoju (sk. 2.pielikumā) maksājuma izdruku, kas apstiprina, ka 2011.gada 28.februārī samaksāju par 112 kWh, kas patērētas vienā mēnesī. Es dzīvoju divu istabu dzīvoklī lielā dzīvoklī. Virtuvē man uzstādīta elektriskā plīts.

Vairāk kā deviņus mēnešus nelietoju veļas mašīnu. Citu ierīču, piemēram, īsviļņu krāsni, tējkannu u.c., kas lielā apjomā patērētu elektrību – šobrīd nelietoju.

Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmums aizskar manas tiesiskās intereses, jo palielina aizskar daudz Latvijas iedzīvotāju, tostarp manas, tiesiskās intereses, kas ir elektroenerģijas tirdzniecības tarifu sastāvdaļa. Tiklīdz gadā patērēšu vairāk par 1200 kWh, mani elektrības rēķini pieaugs pat par vairākiem desmitiem procentu. Nosakot, ka pēc pirmajām 1200 kWh būs jāmaksā tarifs 10,74 santīmi par 1 (vienu) kWh, ir konstatējams manu subjektīvo tiesību pārkāpums.

9.Lūdzu tiesu pieprasīt no Komisijas šādus pierādījumus:

9.1. „Latvenergo” 2011.gada 19.janvāra iesniegumu Nr.01VL00-19/521, kurā esot izteikts lūgums apstiprināt komponentes, kas kompensē publiskajam tirgotājam obligātā iepirkuma ietvaros saražotās elektroenerģijas iepirkuma radītos papildu izdevumus, salīdzinot ar tāda paša apjoma elektroenerģijas iepirkumu elektroenerģijas tirgū.

9.2. „Latvenergo” 2011.gada 25.janvāra iesniegumu Nr.01VL00-19/704, ar kuru esot iesniegts obligātā iepirkuma komponentu aprēķina precizējums.

9.3. „Latvenergo” 2011.gada 31.janvāra iesniegumu Nr.01VL00-19/850, kurā esot pielikumi, t.sk., „Latvenergo” aprēķinātie diferencētie tarifu saistītajiem lietotājiem vidējo svērto vērtību.

10. Atbilstoši likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta pirmās daļas 2.punktam Regulators nosaka tarifu aprēķināšanas metodiku.

Likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta pirmās daļas 1.punktā ir paredzēts, ka Regulators aizstāv lietotāju intereses un veicina sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju attīstību.

Likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 19.panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka sabiedrisko pakalpojumu tarifus regulējamās nozarēs sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji aprēķina saskaņā ar noteikto tarifu aprēķināšanas metodiku un pēc savas iniciatīvas vai regulatora pieprasījuma iesniedz regulatoram aprēķināto tarifu projektus kopā ar tarifu aprēķina projektā minēto tarifus veidojošo izmaksu pamatojumu.

Atbilstoši likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 19.panta otrajai daļai Regulators izvērtē sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja iesniegto noteiktā kārtībā aprēķināto tarifu projektu 90 dienu laikā pēc tā saņemšanas. Ja regulators konstatē, ka tarifu projekts ir aprēķināts nepareizi vai nepamatoti, tas var uzdot sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem veikt tarifu projekta pārrēķinu.

Likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 19.panta ceturtajā daļā ir paredzēts, ja iesniegtajos projektos tarifi nav aprēķināti šajā likumā noteiktajā kārtībā, regulators 10 darbdienu laikā nosūta iesniedzējam motivētu noraidījumu.

Saskaņā ar likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 19.panta septīto daļu Regulators izvērtēto tarifu projektu apstiprina vai noraida 30 dienu laikā pēc tā izskatīšanas.

Likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 20.pants noteic, ka tarifi nosakāmi tādā apmērā, lai lietotāju izdarītie tarifu maksājumi segtu sabiedrisko pakalpojumu izmaksas un nodrošinātu sabiedrisko pakalpojumu rentabilitāti atbilstoši licences nosacījumiem tās termiņā, ja nozares speciālie likumi neparedz citus tarifu noteikšanas principus. Ja mainās tarifus ietekmējošie faktori, regulators var ierosināt tarifu pārskatīšanu.

11. Elektroenerģijas tirgus likuma 28.panta piektajā daļā ir noteikts, ka publiskais tirgotājs atsevišķi uzskaita šā panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā iepirktais elektroenerģijas apjomu un izmaksas. Šā iepirkuma izmaksas sedz

visi Latvijas elektroenerģijas galalietotāji proporcionāli savam elektroenerģijas patēriņam, pērkot no publiskā tirgotāja noteiktu daļu koģenerācijas elektrostacijās ražotās elektroenerģijas vai kompensējot tās iepirkuma izdevumus. Iepirkuma izmaksu attiecināšanas aprēķina metodiku nosaka regulators.

Elektroenerģijas tirgus likuma 30.panta trešajā daļā ir paredzēts, ka publiskais tirgotājs atsevišķi uzskaita šā likuma 29.pantā un šā panta pirmajā, 1.¹ un otrajā daļā noteiktajā kārtībā iepirktais elektroenerģijas apjomu un izmaksas. Šā iepirkuma izmaksas sedz visi Latvijas elektroenerģijas galalietotāji proporcionāli savam elektroenerģijas patēriņam, pērkot no publiskā tirgotāja noteiktu daļu elektroenerģijas, kas saražota, izmantojot atjaunojamos energoresursus, vai kompensējot publiskā tirgotāja izdevumus. Iepirkuma izmaksu attiecināšanas aprēķina metodiku nosaka regulators.

12. Atbilstoši Komisijas 2009.gada 19.augusta lēmuma Nr.1/2 „Obligātā iepirkuma komponentu aprēķināšanas metodika” 9.punktu Publiskais tirgotājs aprēķina obligātā iepirkuma komponentes latos par kilovatstundu atbilstoši metodikas 6–7.punktam, ievērojot 8.1. un 8.2.punktā noteikto izmaksu pamatojumu, ar precizitāti līdz ceturtajai zīmei aiz komata. Publiskais tirgotājs iesniedz regulatoram aprēķinātās obligātā iepirkuma komponentes vienlaicīgi ar to veidojošo izmaksu pamatojumu.

Saskaņā ar Komisijas 2009.gada 19.augusta lēmuma Nr.1/2 „Obligātā iepirkuma komponentu aprēķināšanas metodika” 11.punktu Regulators saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likumu un ņemot vērā Ministru kabineta izdotos noteikumus par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, un Ministru kabineta noteikumus par elektroenerģijas ražošanu, ražojot elektroenerģiju koģenerācijā, apstiprina un publicē laikrakstā “Latvijas Vēstnesis” publiskā tirgotāja aprēķinātās un iesniegtās obligātā iepirkuma komponentes ne vēlāk kā līdz katra gada februāra mēneša beigām, un tās stājas spēkā no 1.aprīļa.

13. „Latvenergo” valdes priekšsēdētājs Āris Žīgurs paziņoja, ka:

13.1. „Tarifu veido elektroenerģijas izmaksas, t.i., - elektroenerģijas cena biržā, nevis konkrētas HES, TEC ražošanas izmaksas. Ražotājs piedāvā elektroenerģiju biržai, un birža aprēķina cenu atkarībā no pieprasījuma un piedāvājuma.” (*Lulle Baiba „Atbalstīsim tos, kas tērē maz” Neatkarīgā rīta avīze 2011.gada 4. – 6.februāris, Nr.25 (5915)*).

„... Atkarībā no tā, kādi ir rezultāti katram atsevišķam ražotājam, no viņa birža vai nu iepērk vai nu neiepērk elektroenerģiju. Ja pieprasījums ir augsts, enerģiju iepērk arī no tiem ražotājiem, kuriem pašizmaksa ir augsta. Ja pieprasījums ir ļoti zems, pirmām kārtām iepērk lētāko enerģiju.” (*Lulle Baiba „Atbalstīsim tos, kas tērē maz” Neatkarīgā rīta avīze 2011.gada 4. – 6.februāris, Nr.25 (5915)*).

13.2. „...Vēl viena pozīcija ir starpība starp biržas cenu un cenu, par kādu operators iepērk elektroenerģiju no mazajiem, atbalstāmajiem ražotājiem.” (*Lulle Baiba „Atbalstīsim tos, kas tērē maz” Neatkarīgā rīta avīze 2011.gada 4. – 6.februāris, Nr.25 (5915)*).

13.3. „...peļņas izņemšana ilgākā laikā nozīmē mazākas investīciju iespējas infrastruktūras sakārtošanā, drošībā, infrastruktūras attīstībā.” (*Lulle Baiba „Atbalstīsim tos, kas tērē maz” Neatkarīgā rīta avīze 2011.gada 4. – 6.februāris, Nr.25 (5915)*).

13.4. „...maksā par elektroenerģiju par 30 % mazāk, nekā elektroenerģija maksā brīvajā tirgū jeb maksā lielie lietotāji.” (*Lulle Baiba „Atbalstīsim tos, kas tērē maz” Neatkarīgā rīta avīze 2011.gada 4. – 6.februāris, Nr.25 (5915)*).

14. Kā veidojas elektroenerģijas tarifs mājāsaimniecībām:

14.1. pašreizējais tarifs ir 8,25 santīmi par kWh, kurā:

14.1.1. tīkla pakalpojums ir 3,28 santīmi par kWh;

14.1.2. elektroenerģijas cena ir 2,18 santīmi par kWh;

14.1.3. obligātā iepirkuma komponente ir 1,15 santīmi par kWh;

14.1.4. tirdzniecības pakalpojums 0,15 santīmi par kWh;

14.1.5. pievienotās vērtības nodoklis 1,49 santīmi par kWh.

14.2. t.s. „starta” tarifs, kas stāsies spēkā 2011.gada 1.aprīlī – 8,25 santīmi par kWh, kurā:

14.2.1. tīkla pakalpojums ir 3,96 santīmi par kWh;

14.2.2. elektroenerģijas cena ir 1,46 santīmi par kWh;

14.2.3. obligātā iepirkuma komponente ir 1,17 santīmi par kWh;

14.2.4. tirdzniecības pakalpojums 0,17 santīmi par kWh;

14.2.5. pievienotās vērtības nodoklis 1,49 santīmi par kWh.

14.2. „Pamata” tarifs, kas stāsies spēkā 2011.gada 1.aprīlī – 10,74 santīmi par kWh, kurā:

14.2.1. tīkla pakalpojums ir 3,96 santīmi par kWh;

14.2.2. elektroenerģijas cena ir 3,5 santīmi par kWh;

14.2.3. obligātā iepirkuma komponente ir 1,17 santīmi par kWh;

14.2.4. tirdzniecības pakalpojums 0,17 santīmi par kWh;

14.2.5. pievienotās vērtības nodoklis 1,49 santīmi par kWh.

15. No 2011.aprīļa pieaugs maksa par obligātā iepirkuma komponenti no spēkā esošās 1,15 santīmi par kWh līdz – 1,17 santīmi par kWh, respektīvi par 0,02 santīmi par kWh.

Diemžēl nav izdevies iepazīties ar obligātās iepirkuma komponentes maksas pieauguma aprēķinu.

Droši zināms, lai saražoto no t.s. „zaļās enerģijas” elektroenerģiju, nepieciešams, piemēram, desmit reižu lielāks investīcijas jeb atbalsts (subsīdijas) nekā siltuma ražošanai.

Šobrīd patērētājs maksā par jau sadalītajām atbalsta kvotām jeb no ražotājiem, kas elektroenerģiju ražo, izmantojot atjaunojamus energoresursus, neatkarīgi no tā, vai tiek izmatotas šādu ražotāju jaudas. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs Ivars Zariņš minēja, ka: „pagājušajā gadā vien tie ir pāri 30 miljoniem latu.” (*„Zariņš: nav korekti apgalvojumi, ka elektrības tarifi tuvākajos gados nepieaugs” LETA 2011.gada 4.februāris*)

Nav saprotams, kāpēc patērētājam šobrīd ir maksā ražotājiem, kas elektroenerģiju ražo koģenerācijā? Esošas tehnoloģijas paredz ražot elektroenerģiju koģenerācijā arī no energoresursiem, kas nav atjaunojami, piemēram dabasgāzi.

16. 2011.gada 9.februār lēmums pieņemts brīdī, kad patērētājiem no 2011.gada 1.janvāra palielināts pievienotās vērtības nodoklis elektroenerģijai.

Daudz smagāku stāvokli padarīs tas, ka papildus tiks atcelti akcīzes nodokļa atvieglojumi dabasgāzei, ko izmanto elektroenerģijas ražošanai un koģenerācijas procesam.

Krievijas koncerna „Gazprom” pārstāvniecības Latvijā vadītājs Jevgenijs Roldugins atgādināja, ka: „starp „Gazprom” un Latvijas valsti tika panākta vienosšanās par dabasgāzes tarifu samazināšanu Latvijai, lai patērētājiem būtu mazāk jāmaksā. Šobrīd sanāk, ka tādā veidā kompānija (E.I. – „Gazprom”) ir nevis nākusi pretī patērētājiem, bet gan dotējusi Latvijas valdību” (*Dienas Bizness, 2011.gada 24.februāris, Nr39 (3967)*)

17. Ievērojot Komisijas 2009.gada 19.augusta lēmuma Nr.1/2 „Obligātā iepirkuma komponentu aprēķināšanas metodika” 9.punktu, „Latvenergo” iesniedza Komisijai aprēķinātās obligātā iepirkuma komponentes vienlaicīgi ar to veidojošo izmaksu pamatojumu.

Diemžēl patērētājiem nav iespējams iepazīties ar „Latvenergo” noteikto izmaksu pamatojumu.

Savukārt, izpildot Komisijas 2009.gada 19.augusta lēmuma Nr.1/2 „Obligātā iepirkuma komponentu aprēķināšanas metodika” 11.punktu, Komisija publicē laikrakstā “Latvijas Vēstnesis” publiskā tirgotāja aprēķinātās un iesniegtās obligātā iepirkuma komponentes.

Arī pēc publikācijas laikrakstā “Latvijas Vēstnesis” patērētājiem nav iespējams iepazīties ar „Latvenergo” noteikto izmaksu pamatojumu.

18. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punktu rakstveidā izdots administratīvais akts satur šādas sastāvdaļas: administratīvā akta pamatojums, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus (65. un 66.pants).

Administratīvā procesa likuma 67.panta trešajā daļā ir noteikts, ka administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

Administratīvā procesa likuma 66.panta pirmā daļa noteic, ka apsverot administratīvā akta satura lietderību, iestāde lemj:

- 1) par administratīvā akta nepieciešamību, lai sasniegtu leģitīmu mērķi;
- 2) par administratīvā akta piemērotību attiecīgā mērķa sasniegšanai;
- 3) par to, vai šo mērķi nav iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo administratīvā procesa dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses;
- 4) par administratīvā akta atbilstību (ņemot vērā, ka privātpersonas tiesību būtisku ierobežošanu var attaisnot tikai ievērojams sabiedrības ieguvums).

Attiecībā uz Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmumu, jānorāda – pat, ja pieņem, ka obligātā iepirkuma komponentes noteikšanas un elektroenerģijas tirdzniecības vidējiem tarifam ir leģitīms mērķis (kas gan nav pierādīts Lēmumā), Komisija nepaskaidroja, vai to pieaugumu nevarēja aizstāt ar citiem, indivīdu mazāk ierobežojošiem līdzekļiem.

Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmumā nav norādīts, kā tieši obligātā iepirkuma komponentes un elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs ir ticis samērots ar nozīmīgu sabiedrības labumu. Tas nozīmē, ka Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmumā nav pienācīgā kārtā izvērtēta administratīvā akta atbilstība samērīguma principam un lietderības apsvērumiem.

19. Jāatzīmē, ka nepaskaidrojot, kāpēc tieši šādas obligātā iepirkuma komponentes un elektroenerģijas tirdzniecības vidējais tarifs ir ekonomiski pamatots, Komisija rīkojās pretēji arī Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta piektajai daļai, kas noteic – lai valsts pārvalde ievērotu privātpersonas tiesības un tiesiskās interese, tā savā darbībā ievēro labas pārvaldības principu, kas sevī ietver atklātību pret privātpersonu un sabiedrību.

Elektroenerģijas tirgus likuma 2.panta 2.punkts noteic, ka likuma mērķis cita starpā ir nodrošināt, lai visiem elektroenerģijas lietotājiem visefektīvākajā iespējamajā veidā par pamatotām cenām tiktu piegādāta elektroenerģija.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka lai izvērtētu atbilstību samērīguma principam ir jānoskaidro:

- 1) vai lietotie līdzekļi ir piemēroti leģitīma mērķa sasniegšanai;
- 2) vai šāda rīcība ir nepieciešama, t.i., vai mērķi nevar sasniegt ar citiem, indivīda tiesības un likumiskās intereses mazāk ierobežojošiem līdzekļiem;

3) vai darbība ir samērīga jeb atbilstoša, t.i., vai labums, ko iegūs sabiedrība, ir lielāks par indivīda tiesībām un likumiskajām interesēm nodarīto zaudējumu.

Ja tiek konstatēta neatbilstība kaut vienam no šiem kritērijiem, tad darbība nesaskan ar samērīguma principu un ir prettiesiska. (*sk. Satversmes tiesas 2002.gada 19.marta spriedums lietā Nr.2001-12-01, secinājumu daļas 3.2.punktu*)

20. Komisija, pieņemot 2011.gada 9.februāra lēmumu:

20.1. pārkāpa likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta pirmās daļas 1.punkta prasību, kas nosaka Regulators pienākumu aizstāvēt lietotāju intereses un veicināt sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju attīstību.

Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmums ierobežo patērētāju intereses un kavēs sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju attīstību. Nav zināms, kāpēc tieši šobrīd tika pieņemts šāds Komisijas lēmums, respektīvi, kad tika un tiks palielināti pievienotās vērtības nodokļi, valsts un sabiedrība ciešs no dižķibeles, iekšējā tirgū nav paredzams pirktspēja pieaugums un vairākus gadus nav notikušas investīcijas tautsaimniecībā, t.i., pieaugs bezdarbs un neplāno jaunas darba vietas.

Patērētājam nav dota iespēja iepazīties, vai 2011.gada 9.februāra lēmums pieņemts atbilstoši likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 19.panta pirmās daļas prasībām – „Latvenergo” ievēroja noteikto tarifu aprēķināšanas metodiku.

Tāpēc nav iespējams arī izpildīt likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 19.panta otrajās daļas prasību – konstatēt, vai tarifu projekts ir aprēķināts pareizi vai pamatoti.

Uzskatu, ka Komisijas 2011.gada 9.februāra lēmums pieņemts, pārkāpjot likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 19.panta ceturtajā daļā noteikto, ka iesniegtajos projektos tarifi nav aprēķināti šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Šobrīd nevar izdarīt secinājumu, vai ievērota likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 20.panta prasība – ka tarifi nosakāmi tādā apmērā, lai lietotāju izdarītie tarifu maksājumi segtu sabiedrisko pakalpojumu izmaksas un nodrošinātu sabiedrisko pakalpojumu rentabilitāti.

Administratīvā procesa likuma 13.pantu, 66., 67., 68., 149.pantu, 167.pantu, 168.panta pirmo daļu un 169.panta pirmo daļu un likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta pirmās daļas 1.punktu, 19.panta pirmo, otro un ceturto daļu un 20.pantu,

Lūdzu:

- 1) Izprasīt no Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas pierādījumus.
- 2) Atcelt Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes 2011.gada 9.februārī lēmumu Nr.33 „Par obligātā iepirkuma komponentēm un elektroenerģijas tirdzniecības vidējo tarifu saistītajiem lietotājiem no 2011.gada 1.aprīļa”.

Pieteikums uz 8 (astoņām) lappusēm

- Pielikumā: 1) maksājums par valsts nodevas samaksu uz 1 lappuses;
 2) maksājums par elektroenerģijas apmaksu uz 1 lappuses;
 3) orderis par pakalpojumiem uz 1 lappuses;
 4) pieteikuma 2 eks. uz 9 lappusēm.

Eduards Ikvilds

2011.gada 16.martā

Rīgā